

TOTUL PENTRU SLAVA LUI DUMNEZEU

(1 Corinteni 10:31)
«Deci fie că
mâncăți, fie că
beți, fie că faceți
altceva: să faceți
totul pentru slava
lui Dumnezeu»

Începând cu 1 Corinteni 7, Pavel se dedică răspunsului la o serie de întrebări pe care corintenii i le trimiseseră prin scrisoare (1 Cor.7:1a).

Din acest motiv, deși capitolele 8-10 tratează în principal idolatria, Pavel intercalează câteva subiecte fără nicio legătură aparentă cu acest păcat specific.

Totuși, el încearcă să includă un fir comun în fiecare subiect: dragostea și respectul reciproc, care ar trebui să conducă biserica spre unitate. Împreună cu această idee, Pavel subliniază necesitatea ca tot ceea ce se face în biserică, sau în viața privată, să fie făcut spre slava lui Dumnezeu.

1 Corinteni 8

Alimente sacrificate idolilor
(Cunoaștere și dragoste)

1 Corinteni 9

Pavel renunță la drepturile sale
(Drepturile evangheliei)

1 Corinteni 10:1-13

Avertizări împotriva idolatriei
(Lecții din trecut)

1 Corinteni 10:14-22

Paharul Domnului și paharul demonilor
(Abandonarea idolatriei)

1 Corinteni 10:23-33

Faceți totul pentru slava lui Dumnezeu
(Ce este legal și ce este convenabil)

CUNOAȘTERE ȘI DRAGOSTE

1 Corinteni 8 (Alimente sacrificate idolilor)

“Dar cunoștința îngâmfă pe când dragostea zidește.”
(1 Corinteni 8:1b)

Pavel „împarte” biserica în două grupuri: „cei puternici” și „cei slabi”.

**1 Corinteni
8:4-7a**

Cei puternici înțeleg că idolii nu sunt nimic, căci există un singur Dumnezeu adevărat.

Cei slabi nu au înțeles încă acest aspect.

**1 Corinteni
8:7b**

Cei puternici mănâncă carne jertfită idolilor pentru că știu că idolii nu pot contamina mâncarea.

Cei slabi cred că păcătuiesc dacă mănâncă acea carne.

Însă cel puternic, prin cunoștințele și exemplul său, poate face ca cel slab să cadă (1 Corinteni 8:10). Din dragoste pentru fratele său, cel puternic trebuie să se înfrâneze (1 Corinteni 8:11-13).

Creștinii ar trebui să pună dragostea mai presus de cunoaștere atunci când aceasta poate fi o piatră de poticnire pentru fratele „slab” (în proces de creștere).

DREPTURILE EVANGHELIEI

1 Corinteni 9 (Pavel renunță la drepturile sale)

“Así también ordenó el Señor a los que anuncian el evangelio, que vivan del evangelio” (1ª de Corintios 9:14)

Pavel a renunțat la cel puțin trei drepturi din dragoste pentru cei slabi:

* Dreptul de a fi hrănit de către congregație (1Cor. 9:4)

➤ Pavel renunță la dreptul său de apostol de a fi susținut de bisericile cărora le slujește, așa cum au făcut și alți apostoli.

* Dreptul de a fi însoțit de soția sa (1Cor. 9:5)

➤ Obiceiul general printre apostoli era ca aceștia să călătorească cu soțiile lor pentru a avea grijă de ei și a-i ajuta în slujirea lor. Acea femeie, la fel ca și soțul ei, avea dreptul să fie susținută de biserică.

* Dreptul de a nu efectua lucrări de întreținere obișnuite (1Cor. 9:6)

➤ Paul vrea să-și câștige existența pentru a evita ca oamenii să creadă că vrea să profite de publicul său și pentru a le oferi o demonstrație de altruism.

Deși Isus a spus clar că cei care predică Evanghelia trebuie să trăiască din Evanghelie, atât Pavel, cât și Barnaba au renunțat de bunăvoie la ea pentru a nu-i împiedica pe credincioși (1 Cor. 9:12-14; Luca 10:7).

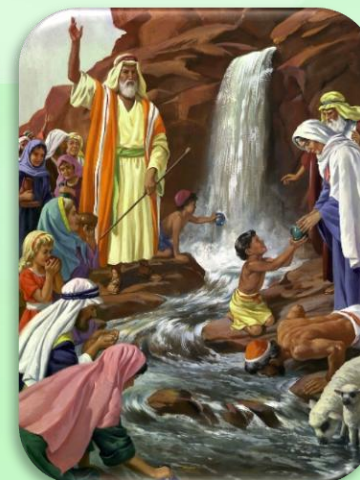
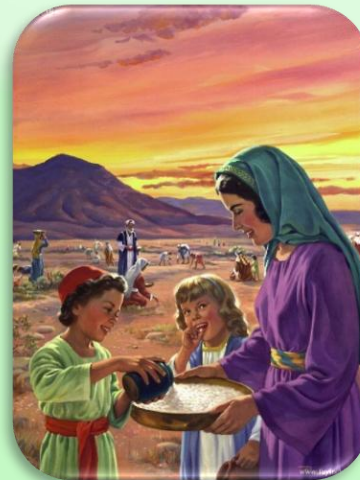
LECȚII DIN TRECUT

1Corinteni 10:1-13 (Avertizări împotriva idolatriei)

„Să nu fiți închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este scris: „Poporul a șezut să mănânce și să bea; și s-au sculat să joace.”(1 Cor. 10:7)

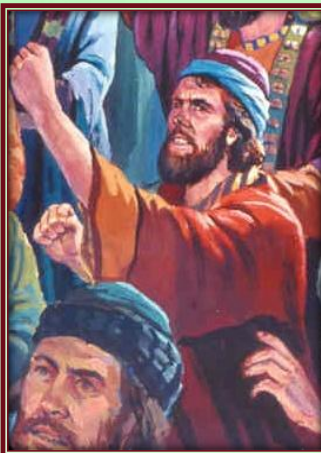
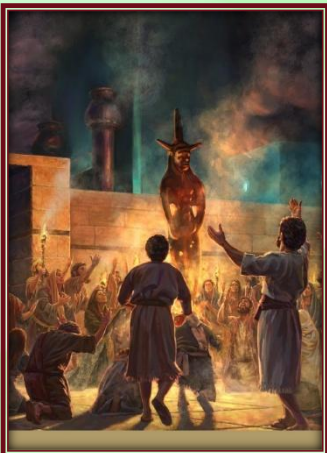
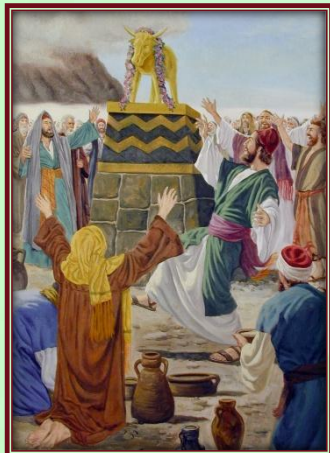
Experiența Exodului, înțeleasă spiritual, este o paralelă cu a noastră. Traversarea mării este ca legământul nostru de la botez (1 Corinteni 10:1-2).

Mâncarea și băutura pe care le-au luat în deșert sunt ca participarea noastră la Sfânta Împărtășanie, unde mâncăm și bem, spiritual, trupul și sângele lui Isus (1 Corinteni 10:3-4).

Atenție! În ciuda experienței lor, israeliții au căzut în păcate grave, inclusiv idolatria și imoralitatea. Să nu cădem și noi în aceeași capcană! (1 Cor. 10:5-10)

Prin urmare, apostolul încheie această secțiune cu un sfat puternic: „Așadar, cine crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă” (1 Cor. 10:12).

ABANDONAREA IDOLATRIEI

1 Corinteni 10:14-22 (Paharul Domnului și paharul demonilor)

"De aceea, preaiubiții mei, fugiți de închinarea la idoli." (1 Corinteni 10:14)

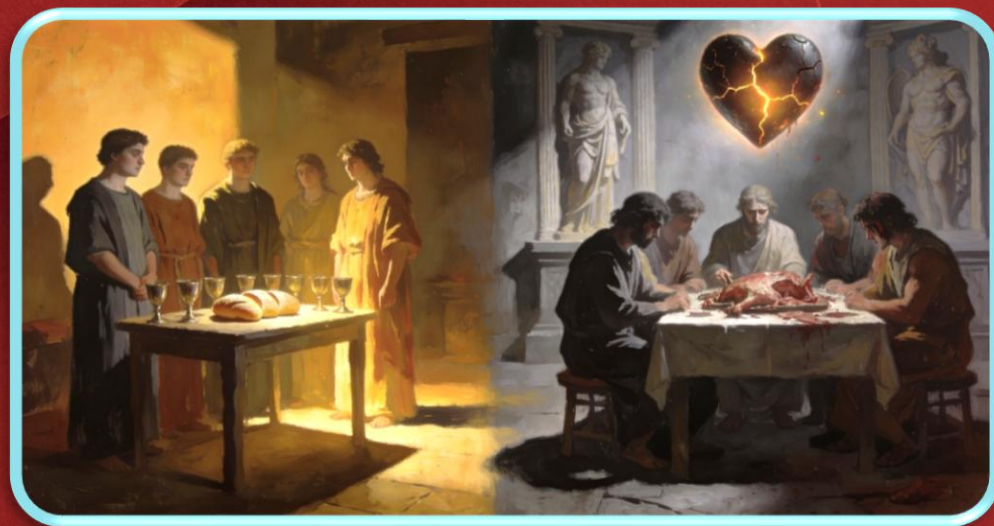

Dacă mâncarea jertfită idolilor poate fi mâncată fără griji, de ce pare să sfătuiască Pavel împotriva acestui lucru în 1 Corinteni 10:20?

Una e să mănânci carne acasă, fără nicio vină, și cu totul altceva să o faci în timpul unei sărbători publice în care se venerează idoli. Prin participarea la astfel de sărbători, credinciosul renunță la credința sa și acceptă închinarea la idoli.

Prin luarea la Sfânta Împărtășanie devenim parte a trupului lui Hristos (biserica), în timp ce, prin participarea la ceremonii idolatre, luăm parte cu demonii (1 Corinteni 10:16-20).

Nu putem lua paharul Sfintei Împărtășanii, lăudându-L pe Isus, și – în același timp – să luăm din paharul care laudă demonii (1 Corinteni 10:21).

CE E LEGAL ȘI CE E CONVENABIL

1 Corinteni 10:23-33 (Faceți totul pentru slava lui Dumnezeu)

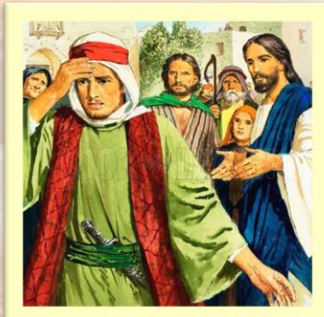
„Deci fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.” (1 Cor. 10:31)

„Toate lucrurile sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos” (1 Corinteni 10:23). Două exemple concrete:

Măcelăria vindea atât mâncare jertfită idolilor, cât și mâncare care nu fusese jertfită. Credinciosul nu trebuia să întrebe despre originea acesteia pentru a nu da impresia că considera că este ilegal să mănânce acel tip de carne (1 Cor. 10:25).

Un necredincios a invitat un credincios la masă. Credinciosul a mâncat fără să se întrebe (totul îi este îngăduit). Dar gazda a spus că carnea fusese jertfită unui idol. Prin urmare, pentru a nu ofensa conștiința gazdei, s-a considerat nepotrivit ca credinciosul să se împărtășească cu acea carne (1 Cor. 10:27-29).

Principiile de bază din spatele acestor instrucțiuni sunt, de asemenea, două: să-L lăudăm pe Dumnezeu în toate lucrurile (1 Corinteni 10:31); și să căutăm folosul altora (1 Cor. 10:24, 32). Adică să-L iubești pe Dumnezeu mai presus de toate și pe aproapele tău ca pe tine însuși (așa cum i-a cerut Isus tânărului bogat).

«Apostolul i-a rugat fierbinte pe corinteni: „Cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă”. Dacă aveau să se mândrească și să se încreadă în ei înșiși, neglijând să vegheze și să se roage, ei aveau să cadă în păcate grele, atrăgând asupra lor mânia lui Dumnezeu. [...] Pavel a stăruit de frații săi să se întrebe pe ei înșiși ce influență vor avea asupra altora cuvintele și faptele lor și să nu facă nimic, oricât de nevinovat ar fi, care ar părea să consfințească idolatria sau care ar putea jigni vederile celor mai slabi în credință. „Fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu. Să nu fiți pricină de păcătuire nici pentru iudei, nici pentru greci, nici pentru biserica lui Dumnezeu”.»

E. G. W. (Faptele apostolilor, p.316)